

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 479/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom, Zámocká 525/28, Stropkov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13Csp/79/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13Csp/79/2020. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 4 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručенou okresnému súdu 27. apríla 2020 domáhal vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Okresný súd o žalobe rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania 3. marca 2023, ktorého písomné vyhotovenie bolo sťažovateľovi doručené 5. augusta 2024. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 22. augusta 2024.

3. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd rozhodol o výške trov konania uznesením z 24. septembra 2024, ktoré sa v súčasnosti písomne vyhotovuje.

II. Argumentácia sťažovateľa

4. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v namietanom porušení označených práv zbytočnými priet'ahmi okresného súdu v napadnutom konaní, ku ktorému malo dôjsť v súvislosti s doručovaním písomného vyhotovenia rozsudku, ktorý bol sťažovateľovi doručený až 1 rok a 5 mesiacov po rozhodnutí okresného súdu, čím nebola rešpektovaná 30-dňová lehota, prípadne aj jej predĺženie o ďalších 30 dní. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že z dôvodu nečinnosti podal 20. augusta 2024 sťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu, ktorá nebola do dňa podania ústavnej sťažnosti vybavená. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe všeobecných súdov, sťažovateľ tvrdí, že problematiku týkajúcu sa rozhodovania o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok nemožno hodnotiť ako skutkovo, procesne ani právne zložitú.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými priet'ahmi okresného súdu v napadnutom konaní.

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. Ústavný súd v rozhodovacej činnosti zastáva názor, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podstatou a zmyslom týchto práv je dosiahnutie odstránenia stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje dotknutému sťažovateľovi ochranu týchto práv len vtedy, ak sa o ich ochranu uchádza na ústavnom súde v čase, keď ich namietané porušenie ešte mohlo trvať. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k dotknutému základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v jeho priet'ahovom rozmere. Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

8. Ústavný súd pripúšťa, že celková dĺžka napadnutého konania môže byť problematická, z pohľadu praktických možností poskytnutia ochrany dotknutým právam ústavným súdom je však podstatné, že ústavná sťažnosť mu bola doručená 21. septembra 2024, teda v čase, keď meritórne rozhodnutie vo veci už nadobudlo právoplatnosť (22. augusta 2024), čím bolo právo na súdnu ochranu sťažovateľovi v plnom rozsahu poskytnuté. V čase podania ústavnej sťažnosti okresný súd

konal len o výške trov konania, o ktorých rozhodol 24. septembra 2024, teda v zákonnej lehote podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2024

Libor Duľa
predseda senátu